

**MÚSICA DE
CAMBRA**

20 DE NOVEMBRE
SALA 2 ORIOL MARTORELL

**QUARTET
GERHARD**

BIENNAL DE QUARTETS

PROGRAMA DE MÀ

RAMON HUMET

(Barcelona, Espanya 1968)

VERS L'INFINIT

PER A QUARTET DE CORDA AMPLIFICAT I BOLS DE CRISTALL DE QUARS

Estrena mundial. Obra encàrrec de L'Auditori (2024) - 55'

- I. Quiet
- II. Fantasmes
- III. Vers l'infinit
- IV. Ombres
- V. L'oceà
- VI. Fantasmes
- VII. Viatge interestellar
- VIII. Ombres
- IX. L'infinit

QUARTET GERHARD:

Lluís Castán, violí

Joel Bardolet, violí

Miquel Jordà, viola

Jesús Miralles, violoncel

Sílvia Vidal, bols de vidre de quars

Ramon Humet, mescla

COMENTARI

per Ramon Humet

Vers l'infinit

L'agost de 2022 vaig fer un recés eremític de deu dies al Prepirineu català, on abunden les grans aus. Un dia, assegut a l'ermita, sobre un penya-segat, envoltat de silenci, i amb l'única companyia de les cigales i alguns insectes, va aparèixer una àguila daurada i, imponent, zas!, va foradar l'aire i va rebentar l'instant present. Planejant, es va dirigir cap a l'horitzó, en un viatge de diversos minuts, i es va anar fent cada vegada més petita, fins que vaig perdre la visió del punt minúscul en què s'havia convertit. El silenci, les cigales i els insectes van retornar sobre el penya-segat.

El títol de l'obra, *Vers l'infinit*, fa referència a l'àguila daurada volant vers l'infinit, immersa en la vacuïtat de les altes muntanyes.

Els moviments imparells apunten a l'eternitat, a les muntanyes, a l'interior, a la vacuïtat, amb harmonies d'entonació justa, silenci sonor amb ressonàncies de cristall i melodies ubiqües que es desplacen entre els instruments. Els moviments parells apunten a allò que és efímer i passatger, a l'exterior, a l'infinit, a l'àguila i les cigales, als fenòmens, amb sonoritats d'arquet sense resina, com un món llunyà que apareix davant nostre. El silenci necessita temps perquè el temps mateix es dissolgui. La doble mirada de vacuïtat i infinit, durant els quasi seixanta minuts que dura l'obra afavoreixen una espiral meditativa cada cop més profunda.

El primer moviment, "Quiet", fa volar una melodia ubiqua, en quietud dinàmica, com un escombrat d'harmònics naturals. El segon moviment, "Fantasmes", és un eco en la boira del moviment precedent, amb figuracions àgils que retallen el silenci. Al tercer moviment, "Vers l'infinit", un calidoscopi harmònic impulsat periòdicament per un *pizzicato* del violoncel fa de tambor xamànic. El quart moviment, "Ombres", és esmunyedís, amb motius *scorrevole*, com ombres errants. El cinquè moviment, "L'oceà", s'articula en onades d'acords amb cabelleres d'escuma que volen impulsades per l'empenta oceànica, com a atlegoria de la consciència

universal. El sisè moviment, “Fantasmes”, és un eco llunyà de les onades oceàniques anteriors. Al setè moviment, “Viatge interestel·lar”, una melodia infinita genera una heterofonia amb les ressonàncies generades pels bols de cristall, com si la melodia es fongués ingràvidament. Al vuitè moviment, “Ombres”, el primer violí i la viola són antimatèria, com un eco molt proper integrat en la matèria, però alhora intangible i al límit de la percepció. El novè moviment, “Infinit”, reprèn el calidoscopi harmònic amb els *pizzicati* del violoncel, per fondre’s en el silenci i dirigir-se vers l’infinit.

L’obra està dedicada a la meva estimada companya de viatge, Sílvia Vidal, amb amor infinit.

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya
**Departament
de Cultura**

PRINCIPALS MITJANS PATROCINADORS

LA VANGUARDIA

3cat